

På disse sidene i Tidsskriftet – legelivet – finner du stoff om legers liv. Her er det presentasjon av arbeidssteder, nyhetssaker, nye doktorgrader, nye spesialister, prisutdelinger og minneord. Alt samlet på ett sted – så du kan følge enda bedre med.

Karl Otto Nakken.
Foto: Privat

Karl Otto Nakken (f. 1945) er lege ved Klinikk for kirurgi og nevrofag, Oslo universitetssykehus.

«Det viktigste for en pasient er faglighet, faglighet og faglighet»

Sommerferie på hospitalet

Mens andre fortalte entusiastisk om «den beste sommeren i minns minne», fikk jeg en skikkelig møkkasommer. Jeg var nemlig sykehusinnlagt i mange uker – på isolat.

I juli 2014 fikk jeg en hissig infeksjon forårsaket av en multiresistent stavbakterie (ekstendert spektrum-betalaktamaser, ESBL). Hvordan jeg hadde pådratt meg en slik infeksjon, forble en gåte. Men jeg forsto at slike infeksjoner er blitt stadig vanligere.

I de lange og søvnløse sykehusnettene ble det rikelig med tid til refleksjon. Over liv og død, tid og aldring – og over norsk sykehusvesen. Hittil har jeg i all min stupiditet tatt en god helse for gitt. Det har jeg sluttet med.

Dersom de to sykehusene jeg var innlagt ved, er representative for norske sykehus, har vi i Norge lite å skamme oss over. Tvert om. Jeg traff mange hyggelige og kompetente kolleger og sykepleiere, og jeg følte meg godt ivaretatt.

Som pasient var det viktig å være trygg på at jeg fikk den til enhver tid beste diagnostikken og behandlingen. Når eiendomsmeglere ved salg av hus hevder at det viktigste er beliggenhet, beliggenhet og beliggenhet, vil jeg hevde at det viktigste for en pasient er faglighet, faglighet og faglighet. Respekt, empati og vennlighet er også ønskelig, men aller viktigst er høy faglig kompetanse.

Fra isolatet, som jeg kalte glattcella, gjorde jeg meg noen refleksjoner:

- Bygningsmassen, inkludert pasientrommene, holdt ikke en tidsmessig standard
- Jeg kunne ønsket meg én pasientansvarlig lege og sykepleier

- Jeg kunne ønsket å få svar på undersøkelser uten at jeg selv måtte etterlyse dem
- Ved flere behandlingsalternativer ville jeg ha vært med på diskusjonen om hva som talte for og hva som talte mot de enkelte alternativer
- Mens de fleste kollegene presenterte seg med fullt navn, presenterte alle sykepleierne seg bare med fornavn. Det gjaldt uten unntak. Er det kommet inn i sykepleierutdanningen?
- Å sette inn venefflon er en kunst – og ikke alle behersker den
- Sykehusmaten mener jeg har fått et ufortjent dårlig rykte. Jeg syntes den var bra. Kona mente det skyldtes at jeg er en kulinarisk analfabet. Jeg forstår ikke hva hun mener
- Noe flåsete har jeg tidligere hevdet at jo flere tatoveringer, jo mer enfoldig. Jeg trakk meg noe på dette etter at jeg opplevde at den hyggeligste nattevaktet var hun med de fleste tatoveringene

På en av de første feberfrie dagene gikk jeg en tur i villaområdet nær sykehuset – iført kommunens blå og litt for store slåbrok, svarte sko og urinpose under armen. Folk jeg møtte stusset, men lot som ingenting. Likevel fikk jeg en sterk fornemmelse av hva de tenkte: Tulling!

Folk snakker ofte om langhelg. De vet ikke hva det ordet innebærer før de har tilbrakt en sommerhelg på et sykehusisolat.